

Sygn. akt VIII C 1434/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Centrum Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko H. P.

o zapłatę 292,02 zł

1. umarza postępowanie w sprawie w zakresie żądania zasądzenia kwoty 95,55 zł (dziewięćdziesiąt pięć złotych i pięćdziesiąt pięć groszy);
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie.

Sygn. akt VIII C 1434/15

UZASADNIENIE

W dniu 19 stycznia 2015 roku powód (...) Centrum Spółka Akcyjna w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanej H. P. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 292,02 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności w wysokości 0,37 zł.

W uzasadnieniu powód podniósł, że jest podmiotem oferującym odbiorcom świadczenie polegające na sprzedaży energii elektrycznej i / albo gazu ziemnego. W ramach swojej działalności zawarł z pozwaną umowę sprzedaży w/w świadczeń. W systemie bilingowym powoda kontrakt opatrzone nr indywidualizującym pozwanego (...). W czasie obowiązywania w/w umowy, usługę dystrybucji na rzecz pozwanej (konserwację sieci, dokonywanie odczytów, kontrolowanie dystrybucji, prowadzenie rozliczeń związanych z wolumenem przesyłanego świadczenia przekazywanych sprzedawcom za pomocą łączy w systemie elektronicznym) wykonywał na zasadach ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne – właściwy operator sieci, czyli (...) S.A. Oddział Ł.-Miasto, który rozliczenia swoich świadczeń regulował z pozwaną, niezależnie od powoda, w ramach łączącego ich osobnego stosunku prawnego. Powód wykonywał usługę w zakresie sprzedaży świadczeń na rzecz pozwanej od dnia wskazanego przez Operatora sieci jako dzień przyłączenia pozwanej (odbiorcy energii) w systemie W. łączącym operatorów sieci i sprzedawców, służącym do wymiany uaktualnionych danych szacunkowych lub pomiarowych w postaci plików elektronicznych.

Zawierając umowę z powodem pozwana zobowiązała się uiszczać tytułem zapłaty na rzecz powoda kwoty wskazane w wystawionych na podstawie umowy fakturach VAT. Strony uzgodniły również zasady naliczania i korygowania

opłat wynikających z faktur oraz naliczania należności związanych z ewentualnym naruszeniem kontraktu lub jego nieprawidłowym rozwiązaniem, sprzecznym z procedurą określoną w ogólnych warunkach umowy. Zarazem pozwana miała możliwość przystąpienia do ubezpieczenia grupowego obejmującego ochronę mienia lub w zakresie świadczeń medycznych, za które należne były składki w formie cyklicznej opłaty za czas objęcia ochroną ubezpieczeniową (co opisano w dokumentach finansowych literą U). Opłaty za świadczenie za energię elektryczną opisano w fakturach VAT, a opłaty umowne w notach obciążeniowych.

Następnie powód podniósł, że wykonał swoje świadczenie zgodnie z umową i wystawił na rzecz pozwanej dokumenty księgowe: (...) /5U/ (...) na kwotę 68 zł z terminem wymagalności 15.09.2012 roku, (...) /6U/ (...) na kwotę 68 zł z terminem wymagalności 15.11.2012 roku, (...) /23R/ (...) na kwotę 95,55 zł z terminem wymagalności 1 maja 2013 roku. Pozwana nie zapłaciła powyższych należności, pomimo wezwania do zapłaty. Powód wyjaśnił, że na kwotę dochodzoną pozwem składają się: należność główna w łącznej wysokości 231,55 zł będąca sumą należności określonych w w/ w dowodach księgowych, kwota 60,47 zł tytułem sumy skapitalizowanych odsetek ustawowych wyliczonych od następnego dnia po dniu wymagalności kwot z poszczególnych dowodów księgowych do dnia wytoczenia powództwa. **(pozew k. 2-4)**

W dniu 9 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, który następnie utracił moc w całości na skutek wniesienia przez pozwaną sprzeciwu, zaś sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

W sprzeciwie pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Podniosła, że jej zdaniem uregulowała wszelkie płatności na rzecz powoda do dnia rozwiązania umowy i nic nie jest powodowi dłużna, zaś faktura nr (...) została wystawiona już po rozwiązaniu umowy, które miało miejsce 31.01.2013 roku. **(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 5v, sprzeciw k. 6, postanowienie k. 11)**

Następnie powód uzupełnił braki pozwu po e.p.u. i podtrzymał powództwo w całości. **(pismo procesowe k. 15, pozew k. 17-18)**

W odpowiedzi na sprzeciw, powód cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie żądania zasądzenia kwoty 95,55 zł, w związku z zapłatą tej kwoty przez pozwaną w dniu 11 maja 2015 roku, a w pozostałej części podtrzymał powództwo. **(pismo procesowe powoda k. 40-42)**

Na rozprawie w dniu 18 marca 2016 roku pełnomocnik powoda ani pozwana nie stawili się, zostali prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy. **(protokół rozprawy k. 46, potwierdzenie odbioru k. 44, k. 45)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 kwietnia 2012 roku pozwana H. P. zawarła z powodem (...) Centrum Spółką Akcyjną w R. umowę sprzedaży energii elektrycznej nr PL (...), na warunkach określonych w umowie, właściwych przepisach ustawy, a także zgodnie z postanowieniami Cennika oferty sprzedaży energii elektrycznej Sprzedawcy, na czas określony 5 lat. Jednocześnie pozwana udzieliła powodowi pełnomocnictwa do zgłoszenia właściwemu Operatorowi Systemu Dystrybucyjnego do realizacji zawartej z powodem umowy sprzedaży energii elektrycznej.

W umowie pozwana zadeklarowała także chęć przystąpienia do pakietu (...) na zdrowie” w wersji podstawowej (34 zł – 10% rabatu na leki w największej sieci aptek w Polsce, specjalistyczna prywatna opieka medyczna, wizyta lekarza i pielęgniarki w miejscu zamieszkania w razie choroby), co oznaczało, że odbiorca przystępuje do (...) Centrum S.A., na zasadach określonych w szczególnych warunkach grupowego ubezpieczenia na wypadek hospitalizacji spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem oraz utraty pracy (...) Centrum S.A. (...). **(kserokopia umowy k. 19, kserokopia ogólnych warunków umowy k. 20, kserokopia pełnomocnictwa dla (...) S.A. k. 21, kserokopia załącznika punktów poboru energii odbiorcy do umowy nr (...), kserokopia cennika k. 23, kserokopia zasad dostawy energii k. 24, kserokopia oświadczenia o tożsamości k. 25)**

Powód sprzedawał na rzecz pozwanej energię elektryczną. W dniu 17 kwietnia 2013 roku powód wystawił na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) za sprzedaż energii elektrycznej, za okres od dnia 31 grudnia 2012 roku do dnia 31 stycznia 2013 roku, na kwotę 317,98 zł, z terminem płatności do dnia 1 maja 2013 roku. **(kserokopia faktury VAT k. 26-27)**

W dniu 12 lipca 2012 roku powód sporządził informację o rozliczeniu finansowym, w którym wskazano m.in., że za składkę ubezpieczenia będą wystawione faktury dodatkowe, za okresy 01.07.2012 – 31.08.2012, 01.09.2012 – 31.10.2012, 01.11.2012-31.12.2012, każda na kwotę 68 zł, płatne odpowiednio do dnia 26.07.2012, 15.09.2012, 15.11.2012 roku. **(kserokopia informacji z dnia 12.07.2012 k. 28)**

W dniu 28 grudnia 2012 roku pozwana złożyła powodowi oświadczenie o odstąpieniu od umowy na podstawie art. 3 w zw. z art. 4 i art. 5 ust. 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, w związku z uzyskaniem w dniu 28 grudnia 2012 roku informacji o prawie odstąpienia od umowy.

Ponadto pozwana złożyła powodowi oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych jej oświadczenia woli w zakresie w/w umowy, w szczególności ubezpieczenia (...) na zdrowie”, na podstawie art. 84 § 1 k.c. w zw. z art. 88 § 1 k.c. Wskazała przy tym, że przedstawiciel powoda wprowadził ją w błąd, źle wyjaśniając jej warunki umowy oraz sankcje za odstąpienie od umowy. Sprzedawca oszukał ją, twierdząc, że osobie powyżej 50-tego roku życia przysługują specjalne przywileje w postaci darmowego pakietu ubezpieczeń, zamiast opłat dodatkowych o wartości 34 zł. Wskazała, że zapłaci tylko faktury za energię zaś płatne ubezpieczenie jej nie interesowało i nie zamierza za nie ponosić kosztów. **(kserokopia pisma pozwanej k. 9)**

W odpowiedzi na powyższe, powód poinformował, że uznaje oświadczenie woli o rezygnacji z umowy sprzedaży za skuteczne i umowa przestanie obowiązywać z dniem 31 stycznia 2013 roku. **(kserokopia pisma powoda k. 8v)**

W dniu 15 grudnia 2014 roku powód sporządził skierowane do pozwanej ostateczne przedprocesowe wezwanie do zapłaty kwoty 231,55 zł, w tym kwoty 68 zł z tytułu dokumentu (...) /5U/ (...) płatnej 15.09.2012 roku, kwoty 68 zł z tytułu dokumentu (...) /6U/ (...) płatnej 15.11.2012 roku, kwoty 95,55 zł tytułem dokumentu (...) /23R/ (...) płatnej 1.05.2013 roku. **(kserokopia wezwania do zapłaty k. 29-30)**

W dniu 11 maja 2015 roku pozwana zapłaciła powodowi kwotę 95,55 zł, natomiast do dnia wyrokowania pozwana nie uregulowała pozostałej części zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem. **(okoliczności bezsporne)**.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że w piśmie procesowym z dnia 31 grudnia 2015 roku pełnomocnik powoda cofnął powództwo w zakresie żądania zasądzenia kwoty 95,55 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia.

Uznając, że częściowe cofnięcie powództwa przez powoda ze zrzeczeniem się roszczenia nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.), na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. i art. 203 § 1 k.p.c., Sąd umorzył postępowanie w sprawie w części, której dotyczyło cofnięcie, orzekając jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo jako nieudowodnione.

Powód domagał się zapłaty od pozwanej m.in. dwóch kwot po 68 zł każda tytułem składek za ubezpieczenie za okres 01.09.2012 – 31.10.2012 i 01.11.2012 – 31.12.2012, przy czym powód w ogóle nie udowodnił, że pozwana została objęta

grupowym ubezpieczeniem na warunkach określonych w umowie oraz (...), czyli, że ochrona ubezpieczeniowa była faktycznie świadczona. Do akt sprawy nie załączono ani dokumentów potwierdzających objęcie pozwanej ochroną ubezpieczeniową, ani warunków grupowego ubezpieczenia (...). Wreszcie obowiązek zapłaty powyższych kwot, jak twierdzi powód, miał wynikać z dokumentów księgowych o numerach (...), które jednak także nie zostały załączone do akt sprawy i nie wiadomo czy zostały pozwanej doręczone. W pozwie znalazło się jedynie twierdzenie faktyczne o tym, że należności związane z ubezpieczeniem opisano w dokumentach finansowych literą U – wprawdzie powyższe dokumenty zawierają takie oznaczenie, ale wobec ich niezłączenia do akt sprawy nie można w istocie zweryfikować czy obejmowały należności z tytułu składek na ubezpieczenie za okresy od początku września do końca grudnia 2012 roku. Dowodu na istnienie zadłużenia pozwanej i jego wysokość nie może stanowić także przedsądowe wezwanie do zapłaty. Wszelkie złożone przez powoda dokumenty można byłoby zresztą zakwalifikować jedynie jako dokumenty prywatne, czyli dokumenty, które potwierdzają, że osoba która je podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie, wartość dowodowa tych dokumentów, zwłaszcza przy tak skąpym materiale dowodowym, jest nikła. Treść oświadczenia zawartego w dokumencie prywatnym nie jest bowiem objęta domniemaniem zgodności z prawdą zawartych w nim twierdzeń. Ponadto w żaden sposób nie wykazano, że osoby, które podpisały/wystawiły te dokumenty miały jakiegokolwiek uprawnienia do składania tego rodzaju oświadczeń woli. Formalna moc dowodowa dokumentu prywatnego, jak stanowi przepis art. 245 k.p.c., ogranicza się do domniemania, że złożono oświadczenie nim objęte, tylko w takim zakresie dokument ten nie budzi wątpliwości Sądu, natomiast materialna moc dowodowa tego dokumentu bez poparcia go odpowiednimi dokumentami źródłowymi, jest jak już wskazano nikła. Zatem dokument prywatny nie jest dowodem rzeczywistego stanu rzeczy – nie jest dowodem wysokości zadłużenia pozwanej (por. wyrok SN z dnia 25 września 1985 r., IV PR 200/85, OSNC 1986, nr 5, poz. 84), ani też dowodem wysokości należności, ani tym bardziej dowodem na wysokość zużytej faktycznie energii. Zresztą sama faktura VAT, bez wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego, nie może stanowić dowodu na wysokość zużycia i sprzedaży energii elektrycznej. W przeciwnym razie powódka mogłaby wystawiać faktury VAT na dowolne kwoty i w oparciu o nie dochodzić ich zapłaty w drodze powództwa cywilnego. Podobnie, w przypadku zaistnienia omyłki pisarskiej w treści faktury, powódka mogłaby skutecznie dochodzić zapłaty omyłkowo wpisanej kwoty. Tak jednak nie jest, albowiem faktura VAT, tak jak każdy dokument prywatny, stanowi jedynie dowód tego, że określona osoba złożyła oświadczenie zawarte w tym dokumencie. Dlatego też fakturę VAT, o ile nie została podpisana przez dłużnika, należy uznawać za dokument obejmujący wyłącznie oświadczenie wierzyciela. Tego rodzaju jednostronne oświadczenie nie jest wystarczającym środkiem pozwalającym na udowodnienie dochodzonego pozwem roszczenia, w sytuacji gdy strona pozwana zakwestionowała jego wysokość. Nie sposób, w świetle art. 245 k.p.c. uznać, aby faktura VAT miała inną moc dowodową, niż inne dokumenty prywatne.

Wreszcie wskazać należy, że nieopłacenie składki ubezpieczeniowej może powodować ustanie odpowiedzialności ubezpieczyciela, a więc ustanie ochrony ubezpieczeniowej, gdy skutek taki przywidywała umowa stron lub ogólne warunki ubezpieczenia, lecz wobec niezłączenia do akt sprawy (...), ustalenie tych okoliczności faktycznych było niemożliwe. Skoro niemożliwe było ustalenie czy pozwana objęta była ochroną ubezpieczeniową, nie można było ustalić czy miała obowiązek zapłaty składki za ubezpieczenie, pomijając już fakt, że powód nie wykazał by doręczył pozwanej dokumenty księgowe nr (...), a także pomijając kwestię wady oświadczenia woli pozwanej (czego z kolei pozwana nie udowodniła).

Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku (I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76), że rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności jeżeli strona jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Na powódzie spoczywał w przedmiotowej sprawie ciężar udowodnienia tego, że przysługuje mu wierzytelność dochodzona niniejszym pozwem, w tym, że faktura nr (...) została wystawiona na podstawie wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego odczytanych przez uprawnionego pracownika właściwego operatora sieci, a pozostałe dwie faktury obejmują należną powodowi składkę ubezpieczeniową, za czas objęcia pozwanej ochroną ubezpieczeniową.

Powyższe okoliczności faktyczne nie zostały przez powoda udowodnione, dlatego też powództwo w przedmiotowej sprawie musiało podlegać oddaleniu.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.